

3. Slabo so predvideni ukrepi za delovanje civilne zaščite v vojni in v razmerah začasno zasedenega ozemlja, niso izdelani načrti ob naravnih nesrečah in nesrečah z nevarnimi snovmi.

S skupnimi napori in tesnejšim sodelovanjem bomo poskušali odpraviti tudi te pomanjkljivosti.

IV. ZAKLJUČNE UGOTOVITVE IN USMERITVE ZA NADALJNJE DELO:

Velik razvoj občine Ljubljana-Siška je povečal tudi njeno občutljivost in sicer na račun večjega števila gosto naseljenih stanovanjskih sosesk. Vse to pa pogojuje vse večjo požarno ogroženost.

V večjem obsegu je potrebno načrtovati tudi evakuacijo prebivalstva vseh desetih krajevnih skupnosti, ki imajo načrtovano evakuacijo. Zaradi novih gradenj se spremenijo tudi pogoji in možnosti izvedbe evakuacije.

Vsi našeti elementi zahtevajo večjo in boljše organiziranost civilne zaščite pri hišnih svetih, kakor tudi hitrejši in bolj organiziran pristop k nabavi osebnih in kolektivnih RBK zaščitnih sredstev.

Organiziranost civilne zaščite je na podlagi sedanjih ocen ogroženosti zadovoljiva s tem, da je potrebno združeni odred civilne zaščite kadrovske popolniti ter usposobiti.

Enote in štabe za civilno zaščito v krajevnih skupnostih je potrebno kadrovske popolniti ter zagotoviti višjo raven povezave OŠCZ s štabi civilne zaščite v krajevnih skupnostih in organizacijah združenega dela.

Glede usposobljenosti obveznikov civilne zaščite je potrebno dati več poudarka osnovnemu in dopolnilnemu usposabljanju obveznikov civilne zaščite, kar je posledično odvisno od kadrovskih sprememb pri novo vključenih obveznikih civilne zaščite, kar je posledično odvisno od kadrovskih sprememb pri novo vključenih obveznikih civilne zaščite.

Materialna opremljenost enot in štabov civilne zaščite je v sedanjih okoliščinah zadovoljiva in se izvaja po načrtu srednjeročnega razvoja civilne zaščite. Prioriteta je nabava gasilske in RBK opreme ter opreme za nastanitvene rezerve.

Načrti civilne zaščite se na podlagi novo izdelanih ocen ogroženosti po posameznih ukrepih dograjujejo, kar velja predvsem za operativni del načrta.

Nadaljevati je treba z gradnjo javnih zaklonišč v skladu s sprejetim programom javnih zaklonišč do leta 2000 s tem, da se pri vsaki novi gradnji pridobi investitor za dodatno ureditev prostora za dvonamensko uporabo.

Samoupravna stanovanjska skupnost mora preko pooblaščenice organizacije redno vzdrževati zaklonišča v vseh stanovanjskih objektih s katerimi upravlja. Lastniki oziroma uporabniki objektov v katerih je zaklonišče, kakor tudi štabi civilne zaščite v krajevnih skupnostih, na katerem območju je javno zaklonišče morajo pospešiti ustanavljanje in usposabljanje enot za uporabo in vzdrževanje zaklonišč.

OBČINSKI ŠTAB ZA CIVILNO ZAŠČITO

Izvršni svet je na svoji 69. seji obravnaval poročilo o stanju civilne zaščite v občini v letu 1986 in sprejel naslednje

SKLEPE:

1. Izvršni svet Skupščine občine Ljubljana-Siška sprejema poročilo o stanju civilne zaščite v letu 1986 in ugotavlja, da morajo krajevne skupnosti skupaj z delovnimi organizacijami skrbneje načrtovati delovanje civilne zaščite. Delovne organizacije in krajevne skupnosti morajo več pozornosti posvetiti medsebojnemu sodelovanju in usklajevanju delovanja enot in štabov civilne zaščite.

2. Izvršni svet opozarja, da morajo skupnosti stanovalcev za svoja prevzeta zaklonišča skrbeti in jih vzdrževati tako kot ostale skupne prostore.

3. Izvršni svet zahteva od OŠCZ, da v okviru načrta požarne ogroženosti občine posveti več pozornosti na celotnem območju občine. V ta namen je potrebno izdelati načrt protipožarne zaščite še posebej za gozdove in polja.

4. Izvršni svet zahteva od OŠCZ pospešeno dograditev in izdelavo načrtov zaklanjanja in evakuacije prebivalstva ter materialnih dobrin.

5. OŠCZ mora intenzivirati s štabi civilne zaščite v krajevnih skupnostih dejansko popolnjenost enot in štabov civilne zaščite pri pomlajevanju kadra in hitrejšem ustanavljanju enot v stanovanjskih zgradbah. Posebno pozornost je treba posvetiti vaškim krajevnim skupnostim.

6. Skupnosti stanovalcev morajo posvetiti več pozornosti nabavi opreme civilne zaščite in zato določenih sredstev.

INFORMACIJA O ODSTRANITVI KMETIJE HOČEVAR V PRUŠNIKOVU ULICI 48

I. UVOD

Stanovanjska hiša Prušnikova ulica 48 je locirana skupaj z gospodarskimi poslopi na parceli št. 504 k.o. Šentvid. Vsi ti objekti so bili predvideni za rušenje že po zazidalnem načrtu iz leta 1974 kot tudi po novelaciji tega načrta iz leta 1981. Po najnovejšem zazidalnem načrtu za to območje (Uradni list SRS, št. 38/82) je ta parcela predvidena za funkcionalno zemljišče VVZ Rezke Dragarjeve.

II. KRONOLOŠKI PREGLED

Komunalna skupnost občine Ljubljana-Siška je z vlogo z dne 7. 1. 1980 zaprosila pri občinskem stanovanjskem organu za izdajo odločbe o izselitvi Hočevar Fračiške iz stanovanjske hiše Prušnikova ulica 48 (prej Celovška cesta 358) in dodelitvi nadomestnega stanovanja v ulici Ob Žici 1. Vlogi je bila priložena pravnomočna odločba taktatnega Oddelka za družbene službe in splošne zadeve Skupščine občine Ljubljana-Siška z dne 9. 4. 1974 o razlastitvi hiše Celovška 358 z gospodarskimi poslopi ter odločbo Oddelka za upravne gradbene in komunalne zadeve o lokacijskem dovoljenju za odstranitev omenjenih objektov, z dne 30. 8. 1979.

Na zasišanju dne 12. 5. 1980 je Hočevarjeva izjavila, da se bo izselila iz navedene hiše le v primeru, če ji Komunalna skupnost zgradi na njenem zemljišču na Poljanah novo kmetijo, ki bi bila njena last. Stanovanja Ob žici 1 si ni ogledala. Stanovanjski organ si je dne 26. 5. 1980 ogledal razlašeno stanovanjsko hišo in dne 30. 5. 1980 izdal odločbo o izselitvi Hočevar Fračiške ter dodelitvi nadomestnega stanovanja v zgradbi Ob žici 1. V obrazložitvi odločbe je povedano, da je nadomestno stanovanje boljše pa tudi večje od stanovanjskih prostorov v stari zgradbi Prušnikova 48. Proti tej odločbi se je Hočevarjeva pritožila dne 16. 6. 1980. V pritožbi je navedla, da bi ji bila s preselitvijo v stanovanje onemogočena nadaljna kmetijska dejavnost in s tem tudi preživljanje. Morali bi jo obravnavati kot kmetico. Z minimalno pokojnino se ne bi mogla preživljati.

Dne 15. 7. 1981 je Republiški komite za varstvo okolja in urejanje prostora odpravil odločbo občinskega upravnega organa in zadevo vrnil v dopolnitev postopka in ponovno odločitev z obrazložitvijo, da v spisu ni podatkov, ali se pritožnica šteje za kmetico, ali je kmetijska dejavnost njen glavni vir preživljanja ter kako vpliva dodeljeno stanovanje Ob žici 1 na opravljanje njene kmetijske dejavnosti, ni podatkov o tem, kolikšna je njena pokojnina in v kolikšni meri bi se s preselitvijo v nadomestno stanovanje ogrozil njen življenjski obstoj. Zaradi tega pritožbeni organ ne more presoditi, če se šteje ponujeno stanovanje za primerno in če ne pomeni bistvenega poslabšanja razmer pritožnice v smislu 7. člena Zakona o stanovanjskih razmerjih.

V dopolnjenem postopku si je upravni organ pridobil potrdilo Skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja v SRS o višini pokojnine, ki jo prejema zavezanka, potrdilo o osnovi za odmero davka od nepremičnin ter informacijo KS Šentvid o kmetijski dejavnosti zavezanke. Po podatkih referata za kmetijstvo občinskega upravnega organa je ugotovljeno, da zavezanka nima statusa kmetijskega proizvajalca.

Dne 8. 10. 1981, je občinski upravni organ izdal novo odločbo o preselitvi zavezanke v nadomestno stanovanje z obrazložitvijo, da zavezanka nima statusa kmetijskega proizvajalca in da je pokojnina njen glavni vir preživljanja. Po preselitvi v stanovanje bi se lahko obdelovala njive, ne bi pa mogla več rediti živine in kokoši. Zavezanka se je preko odvetnika Tlakerja Ivana dne 26. 10. 1981 tudi proti tej odločbi pritožila. V pritožbi je navedla, da ji kot stranki ni bila dana možnost, da v dopolnjenem postopku zastopa svoje interese in brani svoje koristi. Dejstvo je, da spori glede odškodnine za to zemljišče še niso končani in si občina Šiška še ni pridobila lastninske pravice na razlaščenih nepremičninah v smislu 63. člena Zakona o razlastitvi in prenosu pravice uporabe. Tako niso podani pogoji za uporabo 71. člena Zakona o stanovanjskih razmerjih. Dalje pritožnica ponovno navaja, da je njen glavni vir preživljanja kmetijska dejavnost, ker se z minimalno pokojnino ne bi mogla preživljati. Vložila je zahtevek za priznanje statusa kmetijskega proizvajalca, vendar je pristojni občinski organ njeno zahtevo zavrnil, ker je bila neutemeljena. Je pa v ta namen prekategoriziral njene obdelovalne površine v nižji bonitetni

razred. Nadalje navaja, da je inšpekcijska služba SML 18. 6. 1980 opravila ogled njene kmetije in ugotovila, da je redila 3 krave, 3 telice in telička, 2 prašiča in kokoši. Izhajajoč iz teh ugotovitev se po preselitvi v nadomestno stanovanje ne bi mogla več ukvarjati z obdelovanjem zemlje, ki je potrebna za rejo živine, pri čemer so nujni tudi prostori za orodje. Po preselitvi v stanovanje bi morala dati več kot polovico svoje pokojnine za vzdrževanje stanovanja, z ostalo polovico pa se ne bi mogla preživeti. Z odškodnino razlaščenih premičnin bi lahko skromno živela le kakšna 4 leta. Dalje je še pripomnila, da za razlastitev stanovanjske hiše in gospodarskega poslopja ni ugotovljen splošni interes, temveč je v ozadju le materialni interes sodedičev, ki so sicer materialno dobro situirani in bi iz tega iztržili le gotovinsko izplačilo.

Republiški komite za varstvo okolja in urejanje prostora je prvotno odločbo ponovno odpravil in zadevo vrnil v dopolnitev postopka in odločitev. Pritrdil je navedbam pritožnice, da ji v dopolnjenem postopku ni bila dana možnost, da bi se izjavila glede vseh dejstev, ki so navedena v izpodbijani odločbi. Status kmetijskega proizvajalca ji ni bil priznan, vendar ji reja krav, prašičev in kokoši pomeni dodatni vir preživljanja, ker je pokojnina minimalna. Naložil je občinskemu upravnemu organu, da pritožnico ponovno zasliši in presodi njene navedbe glede eksistenčne ogroženosti zaradi preselitve v ponujeno stanovanje.

Občinski upravni organ je na osnovi navedenih dejstev, že sam ocenil, da Hočevarjeva s pokojnino in odškodnino ne bi mogla dolgo vzdržati v dodeljenem stanovanju in da so njene pritožbe v neki meri upravičene. Odločbi o preselitvi je izdal bolj na zahtevo in težnje Komunalne skupnosti kot tudi KS Šentvid, da se zemljišče sprost za namene VVO Rezke Dragar. Ponujeno stanovanje Ob žici 1 je sicer večje in bolje opremljeno kot stanovanjski prostori v hiši Prušnikova ulica 48 in bi se ga štelo za primerno, v smislu 7. člena Zakona o stanovanjskih razmerjih, vendar je pritožbeni organ prisluhnil navedbam zavezanke še posebej glede možnosti opravljanja kmetijske dejavnosti.

Tudi če bi občinskemu upravnemu organu uspelo zavezanko ponovno zaslišati, ocenjuje, da bi se iz istih razlogov ponovno pritožila in tako bi se zadeva le ponovila, zato je iskal druge rešitve.

Mestno javno pravobranilstvo je dne 7. 5. 1985 poslalo občinskemu upravnemu organu (sekretariatu za obč. upravo) dopis, v katerem omenja izjavo odvetnika Tlakerja, ki zastopa Hočevarjevo, da bi se Hočevarjeva izselila, v kolikor bi ji ponudili stanovanje v starjši hiši. Odvetnik in predstavnik občinskega upravnega organa pristojnega za stanovanjske zadeve sta si dne 3. 3. 1986 ogledala dve hiši, ki bi morda prišli v poštev za preselitev Hočevarjeve, in sicer Cesta v hrib 7 in Cesta Jožeta Jame 16. Po kasnejših preveritvah se je izkazalo, da hiše Cesta v hrib 7 ni mogoče vzeti v poštev, ker zapuščinska razprava po lastniku, pokojnem Bonča Francu še ni končana. Hišo naj bi podedoval njegov nečak, ki prebiva v ZDA. Ta naj bi izplačal vse druge dediče, vendar po izjavi drugega Bončevega nečaka je ugotovljeno, da le-ta ne namerava prodati hiše, ker se bo vrnil v domovino.

V hiši Cesta Jožeta Jame 16 stanuje sedaj tričlanska družina. Lastnik tega objekta je Občina Ljubljana-Siška. Sedanjemu najemniku bi morali ponuditi nadomestno stanovanje, objekt pa temeljito adaptirati. Šele po izvršeni adaptaciji bi ga bilo možno ponuditi Hočevarjevi kot nadomestni objekt za hišo Prušnikova ulica 48.

Upravni organ za stanovanjske zadeve opozarja še na probleme, ki so se nanašali na zaslišanja Hočevarjeve, ker se je temu vedno izogibala. Uspelo mu jo je zaslišati samo enkrat in sicer pred izdajo prve odločbe. Vsako nadaljnje sodelovanje je vedno odklanjala. Predstavnik občinskega upravnega organa je bil večkrat pri njej na domu, vendar mu ni hotela dati nobene izjave. Kljub priporočenim vabilom, se ni nanje nikoli odzvala (poslana priporočena vabila: 24. 11. 1985, 9. 8. 1985, 20. 11. 1986 in 3. 12. 1986, vsa so ostala brez odziva).

Pred kratkim je Temeljno sodišče v Ljubljani izdalo sklep o določitvi odškodnine za razlaščeno stanovanjsko hišo Prušnikova ulica 48. Od končne vsote ne bi bilo izplačano Hočevarjevi 30%, ker ji je ponujeno nadomestno družbeno stanovanje. Proti temu sklepu se je Hočevarjeva že pritožila. V pritožbi zahteva celotno vsoto odškodnine, ker bi s tem denarjem kupila nadomestno lastniško stanovanje.

III. MOŽNE REŠITVE

Za rešitev problema Hočevarjeve je potrebno pridobiti primerno stanovanjsko enoto v starejši stanovanjski hiši na območju KS Šentvid, to je v bližini sedanjih njenih površin. V kolikor Samoupravna stanovanjska skupnost občine Ljubljana-Siška nima na razpolago takšnega stanovanja, bi bilo potrebno tako stanovanje kupiti. Upravni organ občine ocenjuje, da bi bilo najbolj primerno

preseliti 3-člansko družino (Zekić) v drugo stanovanje, objekt na Cesti Jožeta Jame 16 pa temeljito preurediti in vanj preseliti Hočevarjevo. K temu objektu bi bilo potrebno prizidati še poseben prostor za živino, ki jo Hočevarjeva vzreja.

KOMITE ZA UREJANJE PROSTORA

Izvršni svet bo svoja stališča posredoval vodjem temeljnih delegacij krajevnih skupnosti do 15. 6. 1987.

OSNUTEK

Na podlagi 18. člena Zakona o naravni in kulturni dediščini (Ur. list SRS, št. 1/81 in 42/86) ter 57. člena statuta občine Ljubljana-Center (Ur. list SRS, št. 13/86) in 83. člena statuta občine Ljubljana-Siška (Ur. list SRS, št. 13/86) statuta občine Ljubljana-Vič-Rudnik (Ur. list SRS, št.) so skupščina občine Ljubljana-Center na seji zboru združenega dela dne in seji zboru krajevnih skupnosti dne . Skupščina občine Ljubljana-Siška na seji zboru združenega dela dne in seji zboru krajevnih skupnosti dne . ter skupščina občine Ljubljana-Vič-Rudnik na seji zboru združenega dela dne in seji zboru krajevnih skupnosti dne sprejela

ODLOK O SPREMEMBAH ODLOKA O RAZGLASITVI TIVOLIJA, ROŽNIKA IN ŠIŠENSKEGA HRIBA ZA NARAVNO ZNAMENITOST

1. člen

V odloku o razglasitvi Tivolija, Rožnika in Šišenskega hriba za naravno znamenitost (Ur. list SRS, št. 21/84) se v 11. členu 1. odstavek spremeni tako, da se številka »5000« nadomesti s številko »50.000«, številka »50.000« pa s številko »300.000«.

V drugem odstavku se številka »1000« nadomesti s številko »10.000«, številka »5000« pa s številko »50.000«.

V tretjem odstavku se številka »1000« nadomesti s številko »5000«, številka »10.000« pa s številko »50.000«.

2. člen

V 12. členu se številka »500« nadomesti s številko »5000«.

3. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SR Slovenije.

Številka:

Datum:

Predsednik
skupščine občine Ljubljana-Siška
RADO ROTER, l. r.

OBRAZLOŽITEV:

Odlok o razglasitvi Tivolija, Rožnika in Šišenskega hriba za naravno znamenitost (Ur. list SRS, št. 21/84) so sprejele:

skupščina občine Ljubljana-Center na 21. seji zboru združenega dela dne 23/2-1984 in na 18. seji zboru krajevnih skupnosti dne 24/11-1983, skupščina občine Ljubljana-Siška na 20. seji zboru združenega dela dne 24/11-1983 in na 19. seji zboru krajevnih skupnosti dne 24/11-1983 ter skupščina občine Ljubljana-Vič-Rudnik na 18. seji zboru združenega dela dne 24/11-1983 in na 17. seji zboru krajevnih skupnosti dne 23/11-1983.

V letu 1985 je bil sprejet Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških (Ur. list SRS, št. 42/85), s katerim so bile bistveno povečane srednje in zgornje meje denarnih kazni, ki se lahko določijo za posamični prekršek. V tem zakonu je tudi predvideno, v kakšni višini se lahko predpišejo denarne kazni z občinskim odlokom. Zato so vse denarne kazni v osnutku odloka usklajene z Zakonom o prekrških, pri čemer smo razmerje nad najvišjo in denarno kaznijo, kot je bila določena v osnovnem odloku o razglasitvi Tivolija, Rožnika in Šišenskega hriba za naravno znamenitost (Ur. list SRS, št. 21/84) obdržali tudi pri predlaganem povečanju kazni.

Izvršni svet je določil osnutek odloka o spremembah odloka o razglasitvi Tivolija, Rožnika in Šišenskega hriba za naravno znamenitost na 64. seji dne 13/4-1987 ter predlaga skupščini, da ga obravnava in sprejme ter v primeru nebitvenih pripomb prekvalificira v predlog in sprejme.

IZVRŠNI SVET